

Van der Lubbét kivégezték

Lipcse, január 10. Van der Lubbt, a birodalmi gyűlés felgyújtóját — akit a törvényszék december 23-án halálraítélt — szerdán reggel fél 8 órakor a törvényszéki épület udvarán teljesen váratlanul és titokban fejezték. Hindenburg elnök nem adott kegyelmet és elutasította Hollandia kegyelmi iratát.

A kivégzés híre nagy meglepetést keltett. Holland újságírói körökben legutóbb még olyan információt kaptak illetékes helyről, hogy Lubbe halálos ítéletét életfogytiglani fegyházra változtatják át, így teljesen váratlanul következett be a szerdai kivégzés.

A Német Távirati Iroda hírszolgálat a következőket jelenti Van der Lubbe kivégzéséről:

Werner főállománygyész, a vád legfőbb képviselője kedden délután közölte fogházi cellájában Lubbéval küszöbön álló lefejezését. Lubbe a közlést közönyösen fogadta, visszautasította a lelki vigasztalást és azt is visszautasította, hogy leveleket írjon hozzátartozóinak. Semmi kívánsága sem volt.

Az ítéletet szerdán reggel fél 8 órakor hajtották végre a lipcsei törvényszék zárt világító udvarán. A sajtó képviselői nem voltak jelen az ítélet végrehajtásán. Az államügyész felolvasta az ítéletet és ismertette a birodalmi elnök határozatát, amely szerint a birodalmi elnök úgy döntött, hogy nem él a kegyelem jogával. Ezután a vad képviselője átadta Lubbét a hóhérnak. Lubbe kivégzése előtt semmit sem mondott. A kivégzést a hóhér hajtotta végre hóhérbárdal.

Lubbe minden kérdésre csak rövid nemmel
 válaszolt. Érzéketlen közönye még közvetlenül
 az ítélet végrehajtása előtt sem változott meg.
 Amikor a bírbékek átvették, hogy a vérpád alá
 vezessék, akkor sem szólt egy szót sem. Az íté-
 letet a nyilvánosság teljes kizárásával hajtot-
 ták végre. A hivatalos személyeken kívül csak
 a lipcsei városi tanács tizenkét bizalmi em-
 bere nézte végig a kivégzést.

A kivégzés minden incidens nélkül folyt le. Rövid idő múlva a törvényszéki orvos megállapította a halál beálltát.

162 AUTÓ HELYETT: 85
260 MOTORKERÉKPÁR HELYETT: 105

Leállították a szegedi autók ötven százalékát — 49 taxiautót vontak ki a forgalomból

A rendőrség feljelentette a várost a közlekedési táblák hiánya miatt

(A Délmagyarország munkatársától.) A súlyos gazdasági helyzetre jellemző az a statisztika, amelyet a szegedi államrendőrség közlekedési osztálya állított össze a leállított autók-ról és motorkerékpárokról. Ezserint 1933 folyamán az autók-nak és motorkerékpároknak több mint 50 százalékát állították le Szegeden. A múlt év januárjában még 162 személykocsi volt forgalomban a városban, most csupán 85, a teherautók száma egy évvel ezelőtt 80 volt, most 36, a motorkerékpárok száma 260 volt a múlt év elején, ezidőszent pedig 105 motorkerékpár van forgalomban.

Azok között, akik autójukat leállították, *legtöbb a taxi*autótulajdonos. A leállított autók *hatvan százaléka: taxi*autó. A város hatósága a múlt évben két személy- és egy teherautót állított le, — kereskedők, gyárosok, iparosok, katonatisztek és magánosok tömegével állították le a múlt évben autójukat és motorkerékpárjukat. A legtöbb autót *julius és augusztus* folyamán állították le, amikor az új rendszámtáblákat léptették életbe és újabb vizsgára kellett az autókkal jelentkezni.

A leállított autóknál az indokolás mindenkinél teljesen egyforma: *nem tudják fizetni a magas autóból, valamint az üzembentartás költségét.* Emiatt az utóbbi hónapok folyamán *nem kevesebb, mint 45 taxiutókat állítottak le.* Ugyálszik január sem hozott kedvező válto-

zást a taxiautósok helyzetében, mert a héten újabb négy taxiautótulajdonos szolgáltatotta be az engedélyét.

A forgalomban lévő járművek csökkenése miatt egyelőre nem kerül sor arra, hogy a forgalmat korlátozzák Szegeden. Tervbe vették ugyanis, hogy több uccában bevezetik az egyirányú közlekedést. A rendőrség most újbo szorgalmazza a városnál, hogy a korzón és a Kárász-ucca elején „Tilos behajtani” felírásu táblákat állítson fel. A korzóra és a Kárász-uccában a nap bizonyos szakában nem szabad járművel behajtani, a vidéki sofőrök azonban ezt nem tudják, mert *seholsem jelzi tábla a tilalmat*. Napirenden van, hogy idegen autó végigmegy a korzón, a rendőrség azonban nem léphet fel ellenük, mert *seholsem jelzik, hogy tilos a közlekedés*. A rendőrség már egy esztendővel ezelőtt felhívta a várost, hogy a korzó végén és a Kárász-ucca elején, valamint a korzóra betorkoló uccák sarkán állíttasson fel ilyen táblákat. A város azonban erre nem mutat hajlandóságot, miért is az *államrendőrség a belügyminiszternél feljelentette a város hatóságát*. Nyolc tábla felállítására volna szükség, a költségek nem haladnák meg az 500 pengőt. Valószínű, hogy a belügyminiszter *kötelezni fogja a várost, hogy a „Tilos behajtani” felírásu táblákat felállítsa a kijelölt utcákon*.

Eltemették Nyilassy Sándort

(A Délmagyarország munkatársától.) Zuzmára jégvirágaitól sáppadoztak a temetői füzek és örök gyászban hajlottak a sírok csendje fölé. Hőfehéren várta a föld nagy fia megterését, aki lehullott az élet pereméről és a földön-tuli színek végtelen ragyogására nyithatja csak meg szépségekre szomjazó szemét...

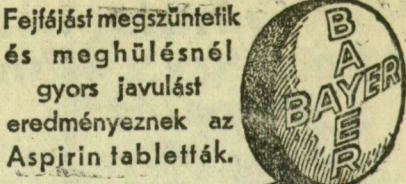
A ravatalozóból kísérteties fényben villantak ki a gyertyák és megvilágosították azt a nehéz selyemleplet, amely valamikor Munkácsy mulandó testét borította. Azután sorra borult a képzőművészet halhatatlanjaira, akik kevesen voltak és most Nyilassy Sándor koporsóját díszíti. A magyar művészet a halott festőnek elküldte ezt a legnagyobb kitüntetést: a halhatatlannak gyászleplet.

Dús és gazdag koszorúk sorfala várta Nyilassy Sándort. Virágok és szallagok pompája. Koszorút küldtek, akiket szeretett és akik megbecsülték. Hatalmas koszorút helyezett el egy szép szál legény, aki alig tudta könnyvet visszafojtani... Tápé utolsó Istenhozzájája volt: „Felejtethetlen barátunknak és a kiváló művészek, kegyelele jeléül Tápé község.” Egy

parasztasszony szép koszorút szorongatott. Kőszó Istvánné, Nyilassy kicsi tápéi gyermekmodelljének anyja volt. Nem tett rá diszes szalagot, de szomorú szemei minden feliratnál többet mondtak. H e r c z e g Ferenc ezzel a felirattal küldött koszorút: „Az Alföld nagy és kedves festőjének“. Koszorút küldöttek: A magyar királyi Tudományegyetem, Kiskundorozsma járás lakossága ezzel a felirással: „A magyar föld szerelmésének“. A DMKE: „A magyar nép örök nevű festőjének“. Az Alföldi Művészek Egyesülete, a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége, a Délvidéki Otthon, Iskola-társai, A kiterjedt család. És egy koszorút küldött a „Kisöreg“.

A közönség sűrű csoportokban érkezett a temetőbe, a gyászszertartásra. Kocsik, autók, villamosok robogtak a belvárosi temető felé. És eljött vagy száz tápéi, tömött sorban, méltóságteljesen. Öregek fényesen tündöklő csizmákban, ifjak, akiket annyiszor festett, mikor táncoltak, viháncoltak a napfényben és eljött néhány gyerek... modellek és barátok — a közönség. Szeged társadalmának vezetői közül megjelent a temetésen dr. Shvoy Kálmán vegyesdandárparancsnok, Baranyi Tibor főispán, dr. Buócz Béla rendőrkapitány, dr. Székely

Fejfájást megszüntetik
és meghűlésnél
gyors javulást
eredményeznek az
Aspirin tabletták.

De a valódi
Aspirin tabletták
legyenek a
PAYER kereszttel

Tibor egyetemi rektor, dr. Szalay József, a Dugonics-Társaság elnöke, dr. Bokor Pál, Zabay Ferenc és még sokan.

Pontosán 10 órakor megérkezett dr. Raskó Sándor főesperes és fénys papi segédlete. A koporsót kihozták és ráhelyezték a város hatalmas koszoruját... Felhangzott az imádság, Kyrie eleisum... A sápadt fejek lekonyultak... könnyek peregtek. Az imádság végéztével egyszerre halkan felzugott a tápéiai gyászdala. Csengő, elcsukló hangok... „Kit szívünk hőn ölel, halál szakítja el és mi könnyezünk...”

Meghatódottan lépett elő dr. Tóth Béla, hogy a város részéről bucsuzzassa a nagy halottat. „Az örök hála gyászbogóját lobogtatjuk, mondotta, mert a városnak hirt, nevet és dicsőséget hozott Nyilassy Sándor. Ami mulandó volt, a test porhüvelyét magába veszi a föld, de halhatatlan marad a művészete“. Vitéz Csonka Antal Tápé község nevében mondott meleg bucsuztatót. „Tápé, mondta, egyedül maradt és árvák lettek a teteményvénzők is“.

Dr. Tonelli Sándor a Dugonics-Társaság megbízásából bucsuztatta az elhunytat a következő, nagy hatást keltő beszédben:

— Összejöttünk mi, fáradt feketekabátos vá-
rosi emberek, hogy a végtisztességet neki meg-
adjuk, de úgy érzem, nem mi vagyunk, akik
őt igazán temetjük. Mi csak körülálljuk a ko-
porsót, de akik igazán temetik őt, azok az ő
szívének, lelkének és ecsetjének szülőttei, a
szántóvető, vetést néző magyarok, a kisajtó
mellett üldögélő öregek, a táncoló fiatalok, a
vizetnézők, a kukucsáló leányok, a táncoló
párok, a bucsusok, a buzaszentelők lobogós
menete, akikre mosolyogva néz le a magyarok
Jézuskája a magas mennyekekből. Ők temetik
Nyilassy Sándort és temetik vele együtt a szép-
ségeket és színeket, amelyeket a művész meglá-
tott itt a magyar földeken.

— Költő volt, a színek nagy költője. És a Dugonics-Társaság, amely irodalmi társaság létrehozására megalakult, megismertette önmagát azzal, hogy Nyilassy Sándort tagjainak sorába választotta, nem tévedett ebben az elhatározásában. Mert akár a rímek összecsengésében, akár a zene akkordjaiban, akár a színek harmoniájában ugyanazt az örökkévaló szépet keressük és ugyanannak a végtelennek a kárpitja szakad fel egy pillanatra előttünk. Látom Nyilassy Sándornak egy képét: egy kis vasuti állomásról kiindult két sínpar és végtelenbe vész. És a végtelennek fekete kapujánál, melynek csak egyik oldalán van kilincs, megállunk egy pillanatra, hogy utolsó Istenhozzádot mondjunk neki és vele adjuk utolsó útjára a Dugonics-Társaság kegyeletének, elismerésének és szeretetének sokszínű virágait.

Sidlovits Kálmán a budapesti és szegedi Képzőművészeti Társulat nevében mondott gyászbeszédet, Pfeiffer Elek az Alföldi Művészek Egyesületének utolsó üzenetét hozta el.

A beszédek elhangzottak és a koporsó megindult keskeny ösvényén, örök nyugóhelye felé. A sirt beszentelte, a koporsót átadta a földnek Raskó főesperes és hulltak a rögök rémes kopogással. A sűrű emberkorszorú némán állta körül a sirt, ahol a festő elpihent és ahol megnyugodott büszke, harcos, sebzett szíve is...

Adómérleget

kis cég a legegyszerűbben a Hoffbauer féle Ha-Pa kis amerikai napló és hozzávaló 100 oldalas főkönyv felhasználásával készíti el, ára P 9.30. TÖKÉLETES, mert nagy áttekintést nyújt a Hoffbauer féle Ha-Pa átiró könyvelés. Kérjen dímentes ajánlatot.

HOFBAUER TESTVÉREK
BUDAPEST, IV. MUZEUM KRT 7. Tel: 89—757.